

Wo de Wald am dickschde iß.

Wo de Wald am dickschde iß,
Un am diefschde 's Wasser
Schdehen newe uff de Wiß
Erbeere die Masse.
Uffem Brickche iwerin Bach
Sitzd e sauer Määre,
Schdrambeld midd de Bän un lachd
Aⁿ mich wie die Beere.

Wann die Beere zeidig sinn,
Soll mer net lang froo'e.
Nix als wie in's Maul eninn,
Roode wie die blooe;
Kriehschd de aah e babbisch Maul,
's Wasser iß noch billig,
Un wann du net selwer faul,
Iß aah's Määre willig.

Wo de Wald am dickschde iß
Un am diefschde 's Wasser,
Werrd vun Beere mer un Riß
Maul un Schnorres nasser;
Uffem Brickche ich nedd faul,
Uffem Schoos es Määre —
Hol ich vun seim Kerschemaul
Meer die schennschde Beere.

